

ZAKON

O POTVRĐIVANJU SPORAZUMA IZMEĐU VLADE REPUBLIKE SRBIJE I VLADE REPUBLIKE KOREJE O PODSTICANJU I ZAŠTITI ULAGANJA

Član 1.

Potvrđuje se Sporazum između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Koreje o podsticanju i zaštiti ulaganja, potpisan u Seulu, 8. septembra 2023. godine, u originalu na srpskom, korejskom i engleskom jeziku.

Član 2.

Tekst Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Koreje o podsticanju i zaštiti ulaganja, u originalu na srpskom jeziku glasi:

**SPORAZUM
IZMEĐU
VLADE REPUBLIKE SRBIJE
I
VLADE REPUBLIKE KOREJE
O PODSTICANJU I ZAŠTITI ULAGANJA**

Vlada Republike Srbije i Vlada Republike Koreje (u daljem tekstu: Strane ugovornice),

U želji da stvore povoljne uslove za veća ulaganja od strane ulagača države jedne Strane ugovornice na teritoriji države druge Strane ugovornice, zasnovane na principima ravnopravnosti i uzajamne koristi,

Prepoznajući da će podsticanje i zaštita ulaganja na osnovu ovog sporazuma doprineti unapređenju individualnih poslovnih inicijativa i poboljšati prosperitet u obe države, i

U želji da se ovi ciljevi ostvare na način koji je u skladu sa zaštitom zdravlja, bezbednosti i životne sredine i podsticanje zaštite potrošača i međunarodno priznatih prava radnika, uzimajući u obzir potrebu da se obezbedi postizanje legitimnih vladinih ciljeva za podsticanje održivog razvoja;

Sporazumele su se o sledećem:

Definicije

Član 1.

U smislu ovog sporazuma:

1. „ulaganje” znači svaku vrstu imovine na teritoriji države jedne Strane ugovornice, u vlasništvu ili pod kontrolom ulagača države druge Strane ugovornice, pod uslovom da je ulaganje izvršeno u skladu sa njenim zakonima i propisima i obuhvata posebno, mada ne i isključivo sledeće oblike:

(a) privredno društvo (pravno lice ili drugi subjekt osnovan i organizovan u skladu sa nacionalnim propisima države Strane ugovornice, bez obzira da li je osnovano radi ostvarivanja profita ili ne, kao i bez obzira da li je u privatnom ili državnom vlasništvu ili je kontrolisano od strane države, i obuhvata korporacije, trustove, partnerstvo, preduzetništvo, ogranak, zajednički poduhvat, udruženje ili organizaciju);

(b) udeo, akcije i druge oblike učešća u privrednom društvu;

(c) obveznice, menice i druge dužničke hartije od vrednosti i zajmove;

(d) fjučerse, opcije i druge derivate;

(e) ključ u ruke, izgradnja, upravljanje, proizvodnja, koncesije, podela prihoda, javno-privatno partnerstvo i druge slične ugovore zaključene u skladu sa nacionalnim zakonodavstvom države Strane ugovornice na čijoj teritoriji se vrši ulaganje;

(f) novčana potraživanja povezana sa ulaganjem po osnovu ugovora o kreditu;

(g) prava intelektualne svojine;

(h) licence, odobrenja, dozvole i slična prava dodeljena u skladu sa nacionalnim zakonodavstvom;

(i) drugu materijalnu i nematerijalnu, pokretnu i nepokretnu imovinu i povezana stvarna prava, kao što su zakup, hipoteka, jemstvo i zaloga. Za veću sigurnost, udeo na tržištu, pristup tržištu, očekivani dobitak i mogućnost za ostvarivanje profita nisu sami po sebi ulaganje;

U smislu ovog sporazuma, izraz „ulaganje” ne znači:

(a) novčano potraživanje koje proističe isključivo iz komercijalne prodaje robe i usluga, osim ako je reč o zajmu koji ima karakteristike ulaganja;

(b) nalog ili presuda doneta u sudskom ili upravnom postupku.

Da bi se smatrala ulaganjem, imovina mora imati karakteristike ulaganja, kao što je angažovanje kapitala ili drugih sredstava, očekivanje ostvarivanja dobiti ili koristi ili preuzimanje rizika.

2. Izraz „ulagač” znači svako fizičko i pravno lice države jedne Strane ugovornice koje ulaže na teritoriji države druge Strane ugovornice:

(a) fizičko lice je lice koje ima državljanstvo države jedne Strane ugovornice, u skladu sa njenim nacionalnim zakonodavstvom. Fizičko lice koje ima dvojno državljanstvo, smatraće se državljaninom države one Strane ugovornice čije je državljanstvo dominantno i efektivno; i

(b) pravno lice je bilo koje lice, osnovano radi ostvarivanja profita ili ne, kao što su privredno društvo, javna ustanova, organ, fondacija, partnerstvo, firma, organizacija, korporacija ili udruženje osnovano ili na drugi način organizovano u skladu sa zakonima i propisima države jedne Strane ugovornice na teritoriji države te Strane ugovornice.

3. Izraz „prihodi” znači novčani iznos koji donosi ulaganje i obuhvata, posebno, ali ne i isključivo, profit, kapitalnu dobit, dividendu, kamatu, naknadu po osnovu prava intelektualne svojine i druge slične naknade koje proizilaze iz ulaganja.

4. Izraz „teritorija” znači:

(a) U odnosu na Republiku Srbiju:

Teritoriju nad kojom Republika Srbija vrši suverena prava i jurisdikciju u skladu sa svojim nacionalnim zakonodavstvom i međunarodnim pravom.

(b) U odnosu na Republiku Koreju:

Kopneni, pomorski i vazdušni prostor nad kojim Republika Koreja ima suverenitet, i pomorska područja, uključujući morsko dno i podzemlje u blizini i izvan spoljne granice teritorijalnog mora nad kojim Republika Koreja može vršiti suverena prava ili jurisdikciju u skladu sa svojim nacionalnim zakonodavstvom i međunarodnim pravom.

5. „slobodna konvertibilna valuta” znači bilo koja valuta koju Međunarodni monetarni fond određuje u skladu sa odredbama Statuta Međunarodnog monetarnog fonda i njegovih amandmana.

6. „finansijska usluga” znači bilo koju uslugu finansijske prirode. Finansijska usluga obuhvata sve vrste osiguranja i usluga u vezi sa osiguranjem, bankarske i druge finansijske usluge, kao i sporednu i pomoćnu uslugu finansijske prirode.

Podsticanje i zaštita ulaganja

Član 2.

1. Svaka Strana ugovornica će podsticati i stvarati povoljne uslove za ulagače države druge Strane ugovornice da ulažu na teritoriji njene države i dozvoljavaće takva ulaganja u skladu sa svojim nacionalnim zakonodavstvom.
2. Svaka Strana ugovornica će, u odnosu na ulaganja ulagača države druge Strane ugovornice garantovati, u skladu sa međunarodnim običajnim pravom, pravičan i jednak tretman i punu zaštitu i bezbednost na teritoriji njene države.
3. Radi veće sigurnosti, stav 2. ovog člana propisuje minimalni standard međunarodnog običajnog prava kao minimalni standard postupanja prema strancima koji se daje ulaganjima ulagača države druge Strane ugovornice. Koncepti „pravičnog i jednakog tretmana” i „pune zaštite i bezbednosti” dodatno ne zahtevaju tretman koji je povoljniji od onoga koji se zahteva tim standardom i njime se ne stvaraju dodatna materijalna prava. Obaveze iz stava 2. obezbeđuju:
 - (a) „pravičan i jednak tretman” koji obuhvata obavezu da se ne uskraćuje pravda u krivičnim, građanskim ili administrativnim sudskim postupcima u skladu sa principom pravilnog postupanja koji je sadržan u glavnim pravnim sistemima sveta; i
 - (b) „punu zaštitu i bezbednost” koji zahteva od svake Strane ugovornice da obezbedi nivo zaštite politike, u skladu sa međunarodnim običajnim pravom.
4. Utvrđivanje da li je došlo do povrede druge odredbe ovog sporazuma ili drugog međunarodnog sporazuma ne predstavlja povredu ovog člana.
5. Nijedna Strana ugovornica neće preduzimati bilo kakve nerazumne i diskriminatorne mere usmerene na upravljanje, održavanje, korišćenje, uživanje i raspolaganje ulaganjem od strane ulagača države druge Strane ugovornice, ili nametati nerazumne ili diskriminatorne mere na ulaganja ulagača države druge Strane ugovornice koje se odnose na odluke lokalne samouprave, transfer tehnologije, ili zahteve izvoznih performansi.

Tretman ulaganja

Član 3.

1. Svaka Strana ugovornica će na teritoriji svoje države obezbediti ulagačima države druge Strane ugovornice u pogledu upravljanja, održavanja, korišćenja, uživanja i raspolaganja ulaganjem, tretman koji je jednako povoljan kao tretman koji se obezbeđuje, u datim okolnostima, ulagačima svoje države (u daljem tekstu: nacionalni tretman) ili ulaganjima ulagača trećih država (u daljem tekstu: tretman najpovlašćenije nacije), zavisno od toga koji je povoljniji.

2. Svaka Strana ugovornica će, u skladu sa njenim nacionalnim zakonodavstvom, obezbediti na teritoriji svoje države, ulaganjima države druge Strane ugovornice, u pogledu upravljanja, održavanja, korišćenja, uživanja ili raspolaganja njihovim ulaganjima, tretman koji je jednako povoljan kao tretman koji dodeljuje ulaganjima ulagača svoje države (nacionalni tretman) ili ulaganjima ulagača trećih zemalja (tretman najpovlašćenije nacije), zavisno od toga koji je povoljniji.
3. Nacionalni tretman i tretman najpovlašćenije nacije iz st. 1. i 2. ovog člana ne primenjuje se na:
 - (a) javne nabavke; ili
 - (b) subvencije ili zajmove, uključujući vladinu kreditnu podršku, garancije i osiguranje.
4. Tretman najpovlašćenije nacije iz st. 1. i 2. ovog člana ne odnosi se na privilegije koje Strana ugovornica obezbeđuje ulagačima trećih država u okviru svog sadašnjeg ili budućeg članstva ili povezanosti u carinskoj ili ekonomskoj uniji, monetarnoj uniji, na zajedničkom tržištu ili zoni slobodne trgovine ili na osnovu sličnog međunarodnog sporazuma kojim se osnivaju ovakve unije ili drugi oblici regionalne saradnje ili na osnovu međunarodnog sporazuma ili aranžmana koji se u celosti ili delimično odnose na oporezivanje.
5. Radi veće sigurnosti, tretman najpovlašćenije nacije iz st. 1. i 2. ovog člana ne primenjuje se na član 13. ovog sporazuma.

Naknada gubitaka

Član 4.

1. Strana ugovornica, na teritoriji čije države ulagači države druge Strane ugovornice pretrpe štetu, usled rata ili drugog oružanog sukoba, vanrednog stanja, pobune, nereda, ustanka ili druge slične situacije, obezbediće u pogledu naknade, obeštećenja, povraćaja ili drugog načina naknade štete, ulagačima države druge Strane ugovornice tretman koji je jednako povoljan kao tretman koji ta Strana ugovornica daje ulagačima svoje države ili ulagačima bilo koje treće države.
2. Nezavisno od odredbe stava 1. ovog člana, ulagačima države jedne Strane ugovornice koji, u bilo kojoj od situacija navedenih u tom stavu, pretrpe štetu na teritoriji države druge Strane ugovornice, koja je posledica:
 - (a) zaplene imovine koja im pripada, od strane nadležnih organa države druge Strane ugovornice, ili

(b) uništavanja njihove imovine od strane nadležnih organa države druge Strane ugovornice, a koje nije posledica oružanog sukoba i nije bilo neophodno usled nastale situacije, obezbediće se povraćaj ili nadoknada, ili oboje, za pretrpljenu štetu. Pravična i odgovarajuća naknada obezbediće se bez odlaganja, u skladu sa članom 5. ovog sporazuma, *mutatis mutandis*.

Eksproprijacija

Član 5.

1. Ulaganja ulagača države bilo koje Strane ugovornice neće biti ekspropisana ili nacionalizovana, direktno ili indirektno merama po dejstvu jednakim nacionalizaciji ili eksproprijaciji (u daljem tekstu: eksproprijacija) na teritoriji države druge Strane ugovornice, osim:

- (a) u javnom interesu;
- (b) na nediskriminatornoj osnovi;
- (c) uz odgovarajuću nadoknadu koja će se izvršiti bez odlaganja; i
- (d) u skladu sa zakonom.

2. Naknada iz stava 1. ovog člana će biti:

- (a) isplaćena bez odlaganja;
- (b) jednaka tržišnoj vrednosti ekspropisanog ulaganja kakva je bila neposredno pre eksproprijacije (datum eksproprijacije);
- (c) bez uticaja na bilo kakvu promenu vrednosti koja se dogodila jer je nameravana eksproprijacija bila poznata ranije; i
- (d) efikasno realizovana i slobodno prenosiva.

3. Ako je tržišna vrednost umanjena u konvertibilnoj valuti, nadoknada iz stava 1. tačka (c) ovog člana neće biti manja od tržišne vrednosti na dan eksproprijacije, uz razumnu komercijalnu kamatu, obračunatu od dana eksproprijacije do dana plaćanja.

4. Ako je tržišna vrednost umanjena u valuti koja nije konvertibilna, nadoknada iz stava 1. tačka (c) ovog člana pretvorena u valutu plaćanja, po tržišnom kursu koji prevlađuje na dan plaćanja, neće biti manja od:

(a) tržišne vrednosti, pretvorene u konvertibilnu valutu po tržišnoj stopi koja prevlađuje na dan eksproprijacije, i

(b) kamate, po komercijalno razumnoj stopi za tu slobodnu konvertibilnu valutu, obračunatu od dana kada je izvršena eksproprijacija do dana plaćanja.

5. Oštećeni ulagač države jedne Strane ugovornice ima pravo na hitno rešavanje njegovog predmeta od strane sudskog ili drugog nezavisnog organa države druge

Strane ugovornice i na vrednovanje njegovog ulaganja u skladu sa principima navedenim u ovom članu.

6. Ovaj član se ne odnosi na izdavanje obaveznih dozvola za prava intelektualne svojine u skladu sa Sporazumom o trgovinskim aspektima prava intelektualne svojine Svetske trgovinske organizacije (TRIPS Sporazum).

7. Ovaj član će se tumačiti u skladu sa Aneksima uz ovaj sporazum.

Transferi

Član 6.

1. Svaka Strana ugovornica će garantovati ulagačima države druge Strane ugovornice slobodan transfer novčanih iznosa koji se odnose na njihova ulaganja, na i sa teritorije njene države. Ovi transferi obuhvataju posebno, mada ne isključivo:

(a) uloženi kapital i dodatna sredstava za održavanje ili povećanje uložених sredstava;

(b) sredstva dobijena od ulaganja i, obuhvataju posebno, mada ne isključivo dobit, kamatu, kapitalnu dobit, dividendu, naknadu za autorska prava i druge naknade;

(c) plaćanja izvršena na osnovu ugovora, uključujući ugovore o kreditu;

(d) prihode od ukupne ili delimične prodaje ili likvidacije ulaganja;

(e) iznose naknada isplaćenih na osnovu čl. 4. i 5. ovog sporazuma;

(f) plaćanja na osnovu odluka proisteklih iz rešavanja sporova u smislu ovog sporazuma;

(g) zarade i druge naknade zaposlenih u vezi sa ulaganjem.

2. Svi transferi iz ovog sporazuma se vrše u konvertibilnoj valuti, bez ograničenja i odlaganja, po zvaničnom kursu koji se primenjuje na dan transfera na teritoriji države Strane ugovornice gde se ulaganje realizuje.

3. Nezavisno od st. 1. i 2. ovog člana, Strana ugovornica može, na osnovu svojih nacionalnih zakona, u dobroj veri i na pravedan i nediskriminatoran način, odložiti ili sprečiti transfer u vezi sa:

(a) likvidacijom, stečajem ili zaštitom prava poverilaca;

(b) izdavanjem, trgovinom ili poslovanjem sa hartijama od vrednosti;

(c) krivičnim ili prekršajnim kaznama;

(d) finansijskim izveštavanjem ili čuvanjem evidencija o transferima, kada je neophodno radi pomoći u sprovođenju zakona ili pomoći finansijskim institucijama, ili

- (e) obezbeđenjem izvršenja naloga ili presuda u sudskom ili upravnom postupku.
4. Strana ugovornica može usvojiti ili nastaviti da primenjuje mere koje nisu u skladu sa njenim obavezama iz st. 1. i 2. ovog člana:
- (a) u slučaju ozbiljnog poremećaja platnog bilansa i spoljnih finansijskih teškoća ili njihovog prevazilaženja; ili
- (b) u slučaju kada, pod izuzetnim okolnostima, kretanje kapitala uzrokuje ili može da prouzrokuje ozbiljne teškoće po makroekonomsko upravljanje, posebno monetarnu politiku i politiku deviznog kursa.
5. Mere navedene u stavu 4. ovog člana:
- (a) neće trajati duže od godinu dana, osim ako, u izuzetnim situacijama, jedna Strana ugovornica namerava da produži dejstvo ovih mera, o čemu će unapred konsultovati drugu Stranu ugovornicu u pogledu predloženog produženja mere i načina njene primene;
- (b) biće u skladu sa odredbama Statuta Međunarodnog monetarnog fonda;
- (c) neće biti diskriminatorne;
- (d) neće premašiti obim koji je neophodan da bi se prevazišle okolnosti utvrđene u stavu 4. ovog člana;
- (e) biće privremene i prestaće čim to dozvole uslovi;
- (f) neće imati za cilj zaplenu;
- (g) bez odlaganja će biti saopštene drugoj Strani ugovornici;
- (h) neće konstituisati dvostruki ili višestruki devizni kurs;
- (i) neće ograničiti plaćanje ili transfer za tekuće transakcije, osim ako je uvođenje mere u skladu sa procedurama sadržanim u odredbama Statuta Međunarodnog monetarnog fonda; i
- (j) neće ograničavati plaćanje ili transfer u vezi sa direktnim stranim ulaganjem.

Prenos prava

Član 7.

1. Ako Strana ugovornica ili ovlašćena institucija njene države izvrši svom ulagaču plaćanje po osnovu obeštećenja, garancije ili ugovora o osiguranju koju je dala za ulaganje na teritoriji države druge Strane ugovornice, druga Strana ugovornica će priznati:

- (a) subrogaciju svih prava i potraživanja ulagača te Strane ugovornice ili ovlašćene institucije njene države; i
 - (b) pravo Strane ugovornice ili ovlašćene institucije njene države da na osnovu subrogacije ostvaruje takva prava ili realizuje takva potraživanja u istoj meri kao obeštećeni ulagač.
2. Ulagaču iz stava 1. ovog člana biće onemogućeno da vrši prava i potraživanja u visini koja proizlaze iz subrogacije.
 3. Subrogacija u prava i obaveze osiguranog ulagača odnosi se i na transfer plaćanja koji se vrši u skladu sa članom 6. ovog sporazuma.

Transparentnost

Član 8.

1. Svaka Strana ugovornica će obezbediti da se nacionalni zakoni, propisi, procedure, opšte upravne i sudske odluke, kao i međunarodni sporazumi koji mogu uticati na primenu ovog sporazuma, blagovremeno objavljuju ili na drugi način učine javno dostupnim. Kada Strana ugovornica utvrđuje politiku koja nije uređena zakonima, propisima ili na drugi način naveden u ovom stavu, a može uticati na primenu ovog sporazuma, obezbediće njeno objavljivanje ili je na drugi način učiniti javno dostupnom.
2. Svaka Strana ugovornica će bez odlaganja odgovoriti na određeno pitanje i, po zahtevu, obezbediti informaciju drugoj Strani ugovornici u pogledu materije iz stava 1. ovog člana.
3. Odredbe ovog sporazuma ne sprečavaju Stranu ugovornicu da zahteva od ulagača ili ulaganja države druge Strane ugovornice da obezbedi informacije u vezi sa ulaganjem isključivo za informativne ili statističke svrhe. Ovaj sporazum ne obavezuje Stranu ugovornicu da dostavi ili dozvoli pristup:
 - (a) informacijama u vezi finansijskih poslova i računa pojedinih klijenata, određenih ulagača ili ulaganja; ili
 - (b) poverljivoj ili vlasničkoj informaciji, uključujući informaciju koja se tiče određenog ulagača ili ulaganja čije bi objavljivanje ometalo sprovođenje zakona ili je u suprotnosti sa zakonima kojima se štiti poverljivost informacija ili bi ugrozila legitimne poslovne interese određenog privrednog društva ili pojedinca.

Ulazak i boravak osoblja

Član 9.

Strana ugovornica će, u skladu sa nacionalnim zakonodavstvom kojim se uređuje ulazak i boravak stranaca, dozvoliti fizičkim licima koja su ulagači države druge Strane ugovornice i osoblju, zaposlenom kod ulagača te druge Strane ugovornice, da uđu i ostanu na njenoj teritoriji u svrhu bavljenja aktivnostima vezanim za ulaganje.

Zdravlje, bezbednost i mere zaštite životne sredine**Član 10.**

Strane ugovornice su saglasne da se ulaganja neće podsticati umanjenjem mera koje se odnose na zdravlje, bezbednost ili zaštitu životne sredine. Shodno tome, Strana ugovornica se neće odreći ili na drugi način odstupiti, ili ponuditi odricanje ili na drugi način odstupanje od takvih mera da bi podstakla ulaganja na teritoriji njene države.

Društvena odgovornost**Član 11.**

Svaka Strana ugovornica će podsticati privredna društva, koja posluju na teritoriji njene države, da u okviru svog poslovanja i unutrašnje politike dobrovoljno primene međunarodno priznate standarde društveno odgovornog poslovanja koje su Strane ugovornice odobrile ili podržale. Ovi principi odnose se na pitanja kao što su rad, životna sredina, ljudska prava i borba protiv korupcije.

Rešavanja sporova između Strana ugovornica**Član 12.**

1. Sporovi između Strana ugovornica u vezi sa tumačenjem ili primenom ovog sporazuma rešavaće se, po mogućnosti, konsultacijama i pregovorima.
2. Ako se spor ne može rešiti u roku od stoosamdeset (180) dana od dana kada je primljen pisani zahtev za rešavanje, on će, na zahtev jedne Strane ugovornice, biti podnet *ad hoc* arbitražnom sudu u skladu da odredbama ovog člana.

3. Taj ad hoc Arbitražni sud će se konstituisati za svaki pojedinačni slučaj, na sledeći način: u roku od šezdeset (60) dana od dana prijema pismenog zahteva za arbitražu, svaka Strana ugovornica će imenovati po jednog člana ad hoc Arbitražnog suda. Ova dva člana će potom izabrati trećeg člana - državljanina treće zemlje koji će uz saglasnost obe Strane ugovornice, biti imenovan za predsednika ad hoc arbitražnog suda. Predsednik će biti izabran u roku od šezdeset (60) dana od dana imenovanja prva dva člana.

4. Ako se u rokovima utvrđenim u stavu 3. ovog člana ne izvrše neophodna imenovanja, svaka Strana ugovornica može zatražiti od predsednika Međunarodnog suda pravde da obavi potrebna imenovanja. Ako je predsednik Međunarodnog suda pravde državljanin države jedne ili druge Strane ugovornice, ili ako je na drugi način sprečen da obavi ovu funkciju, zatražiće se od potpredsednika Međunarodnog suda pravde da izvrši potrebna imenovanja. Ako je potpredsednik Međunarodnog suda pravde državljanin države jedne ili druge Strane ugovornice, ili ako je i on sprečen da obavi ovu funkciju, sledeći po starešinstvu član Međunarodnog suda pravde, koji nije državljanin države nijedne od Strana ugovornica, biće pozvan da izvrši potrebna imenovanja.

5. Ad hoc Arbitražni sud donosi odluke većinom glasova. Odluke su konačne i obavezujuće za obe Strane ugovornice.

6. Arbitražni sud utvrđuje svoj način rada.

7. Svaka Strana ugovornica će snositi troškove učešća svog arbitra i svojih predstavnika u arbitražnom postupku. Troškove predsednika i preostale troškove podjednako će snositi obe Strane ugovornice. Ad hoc Arbitražni sud može svojom odlukom naložiti da jedna Strana ugovornica snosi veći deo troškova i ovakva odluka će biti obavezujuća za obe Strane ugovornice.

Rešavanje sporova između Strane ugovornice i ulagača druge Strane ugovornice

Član 13.

1. Ovaj član se primenjuje na sporove između jedne Strane ugovornice i ulagača države druge Strane ugovornice u vezi sa navodnim kršenjem obaveza druge Strane ugovornice po osnovu ovog sporazuma, koje za posledicu ima nanošenje štete ili gubitka ulagaču ili njegovom ulaganju.

2. Ovaj član se ne primenjuje na čl. 10. i 11. ovog sporazuma.

3. Ovi sporovi rešavaće se, ukoliko je moguće, pregovorima i konsultacijama. Ukoliko se tako ne mogu rešiti u roku od stoosamdeset (180) dana od dana prijema

pismenog zahteva za pokretanje spora, ulagač može izabrati da podnese spor na rešavanje, u smislu tačke 6. ovog člana:

- (a) nadležnom sudu ili upravnom organu države Strane ugovornice na teritoriji čije države je izvršeno ulaganje;
- (b) arbitraži u skladu sa odredbama:
 - (i) Konvencije o rešavanju investicionih sporova između država i državljana drugih država (*ICSID* Konvencija);
 - (ii) Pravila dodatnih olakšica Međunarodnog centra za rešavanje investicionih sporova (Pravila dodatnih olakšica *ICSID-a*), ako je za obe strane Strane ugovornice moguća primena Pravila dodatnih olakšica *ICSID-a*;
 - (iii) ad hoc arbitražnom sudu sastavljenom od tri člana, osnovanom u skladu sa Arbitražnim pravilima Komisije Ujedinjenih nacija za trgovinsko pravo (*UNCITRAL*); ili
 - (iv) drugoj arbitražnoj instituciji ili po drugim arbitražnim pravilima ukoliko postoji saglasnost obe Strane ugovornice.
- (c) Osim ako se Strane ugovornice drugačije ne dogovore, pravila Komisije Ujedinjenih nacija za međunarodno trgovinsko pravo o transparentnosti u arbitražama između ulagača i države („*UNCITRAL* Pravila o transparentnosti”) neće se primenjivati na arbitraže pokrenute u skladu sa članom 13. stav 3. tačka (b) podtačka (3) ovog sporazuma.

4. Strane ugovornice su saglasne da se spor može podneti međunarodnoj arbitraži u skladu sa procedurama propisanim u ovom sporazumu. Saglasnost i podnošenje zahteva za arbitražu, u skladu sa ovim članom treba da ispunjavaju uslove:

- (a) Poglavlja II *ICSID* Konvencije (nadležnost Centra) i Pravila dodatnih olakšica *ICSID-a* u pogledu pismene saglasnosti Strana u sporu; i
- (b) Člana II Konvencije o priznavanju i izvršenju stranih arbitražnih odluka (u daljem tekstu: Njujorška konvencija) za sporazume u pisanoj formi.

5. Izbor ulagača da pokrene spor na rešavanje pred sudom ili upravnim organom države Strane ugovornice u odnosu na koju pokreće spor, ili u skladu sa arbitražnim mehanizmom predviđenim stavom 3. ovog člana, je konačan.

6. Nezavisno od stava 5. ovog člana, Strana ugovornica može, u toku arbitražnog postupka, podneti sudovima opšte nadležnosti ili upravnim sudovima zahtev za izricanje privremene mere radi zaštite svojih prava i interesa, koji ne sadrži

naknadu štete, u skladu sa odredbama stava 3. tačke (b) ovog člana, do donošenja konačne odluke arbitražnog suda.

7. Strana ugovornica može podneti zahtev za arbitražu u roku od devedeset (90) dana od dana prijema obaveštenja o nameri da se spor podnese arbitraži.

Pismeno obaveštenje o nameri da se spor podnese arbitraži sadrži:

- (a) ime i adresu podnosioca zahteva i, kada se zahtev podnosi u ime privrednog društva, naziv, adresu i mesto njegovog osnivanja;
- (b) za svaki zahtev, navođenje odredbe ovog sporazuma za koju smatra da je prekršena ili druge relevantne odredbe;
- (c) opis pravnog i faktičkog osnova tužbe; i
- (d) odštetni zahtev, uključujući približan iznos naknade koji se traži.

8. Spor se podnosi arbitraži najkasnije u roku od tri (3) godine od dana kada je ulagač prvi put stekao ili bi trebalo da stekne saznanje o događajima koji su razlog spora.

9. Odredbe druge rečenice stava 3. ovog člana ne primenjuju se na mere iz člana 18. ovog sporazuma. Kada ulagač države jedne Strane ugovornice podnese tužbu arbitraži u skladu sa stavom 3. ovog člana, a tužena strana se pozove na član 18. ovog sporazuma, primenjuju se sledeće odredbe:

(a) Tužena strana će, u roku od stodvadeset (120) dana od dana podnošenja tužbe arbitraži, u skladu sa ovim članom, podneti pismeni zahtev *ad hos* Zajedničkoj komisiji, koju su osnovale Strane ugovornice, radi zajedničkog odlučivanja da li je i u kojoj meri član 18. ovog sporazuma osnova za odbranu zahteva. Kopiju zahteva tužena strana će bez odlaganja dostaviti arbitraži, ukoliko je konstituisana. Postupak po tužbi se nastavlja ukoliko su ispunjeni uslovi iz tačke (d) ovog stava;

(b) *Ad hos* Zajednička komisija će biti osnovana na zahtev tužene strane koja se poziva na član 18. ovog sporazuma. Zajednička komisija je sastavljena od vladinih predstavnika koje imenuju Strane ugovornice;

(c) *Ad hos* Zajednička komisija će pokušati, u dobroj veri, da donese odluku na način koji je propisan u tački (a) ovog stava. Odluka će bez odlaganja biti uručena stranama u sporu i, ukoliko je osnovan, arbitražnom sudu. Odluka je obavezujuća za arbitražni sud.

(d) Ako *ad hos* Zajednička komisija, u roku od devedeset (90) dana od dana prijema pismenog zahteva tužene strane za donošenje odluke u skladu sa tačkom (a) ovog stava, ne donese odluku opisanu u ovoj tački, odluku će doneti arbitražni sud za pitanja koja su ostala nerešena od strane *ad hos* Zajedničke komisije;

- (e) Arbitražni postupak iz tačke (a) ovog stava će biti obustavljen do donošenja odluke od strane Zajedničke komisije i može se nastaviti u odnosu na zahtev:
 - (i) po isteku roka od deset dana od da uručenja odluke Zajedničke komisije stranama u sporu i, ukoliko je konstituisan, arbitražnom sudu; ili
 - (ii) po isteku roka od deset dana od isteka roka od devedeset (90) dana iz tačke (d) ovog stava.

10. Strane u sporu se mogu dogovoriti o mestu održavanja arbitraže na osnovu arbitražnih pravila koja se primenjuju u skladu sa stavom 3. tačka (b) ovog člana. Ako se strane u sporu ne dogovore, sud će odrediti mesto u skladu sa primenljivim arbitražnim pravilima, s tim da to mesto bude na teritoriji države koja je članica Njujorške konvencije.

11. Strana ugovornica ne može izjaviti u svoju odbranu protivtužbu ili tražiti poravnanje isticanjem da je dobila ili da će dobiti, po osnovu osiguranja ili ugovora o garanciji, obeštećenje ili drugu naknadu, za ceo ili deo iznosa nastale štete.

12. Arbitražni sud će u svojoj odluci navesti zakone i činjenice, zajedno sa razlozima kojima se vodio pri donošenju odluke, i može, na zahtev strane u odluci obezbediti:

- (a) izjavu da je Strana ugovornica propustila da ispuni svoju obavezu u skladu sa ovim sporazumom;
- (b) novčanu naknadu, koja će obuhvatati kamatu od dana kada je šteta nastala do dana isplate;
- (c) u određenim slučajevima, povraćaj u naturi, obezbeđujući da Strana ugovornica može platiti novčanu naknadu ako povraćaj u naturi nije moguć; i
- (d) drugi oblik naknade, uz saglasnost strana u sporu.

13. Arbitražna odluka je konačna i obavezujuća za obe strane u sporu. Svaka Strana ugovornice će, na teritoriji svoje države, obezbediti izvršenje arbitražne odluke, bez odlaganja.

Primena drugih odredaba

Član 14.

Ako nacionalno zakonodavstvo neke od Strana ugovornica, odnosno obaveze iz međunarodnog prava koje postoje ili mogu nastati između Strana ugovornica u skladu sa ovim Sporazumom, sadrže odredbe opšte ili posebne prirode, kojima se ulaganjima ulagača države druge Strane ugovornice, daje tretman koji je povoljniji od

tretmana koji se obezbeđuje ovim sporazumom, takve odredbe će, u meri u kojoj su povoljnije, imati prednost nad ovim sporazumom.

Primena sporazuma

Član 15.

1. Ovaj sporazum će se primenjivati od datuma njegovog stupanja na snagu na ulaganja na teritoriji države jedne Strane ugovornice izvršena u skladu sa njenim nacionalnim zakonodavstvom od strane ulagača druge Strane ugovornice, a odnosiće se na ulaganja izvršena pre kao i posle njegovog stupanja na snagu.
2. Sporazum se neće primenjivati na sporove koji proizilaze iz događaja koji su se desili ili na potraživanja koja su nastala pre njegovog stupanja na snagu.

Uskraćivanje pogodnosti

Član 16.

1. Strana ugovornica može ulagaču države druge Strane ugovornice, kada je to pravno lice, i njegovom ulaganju uskratiti pogodnosti koje pruža ovaj sporazum ako je to pravno lice u vlasništvu ili je kontrolisano posredno ili neposredno od strane lica iz treće zemlje koja nije Strana ugovornica, a Strana ugovornica koja uskraćuje pogodnosti usvoji i primeni mere kojima zabranjuje transakcije sa pravnim ili fizičkim licem iz te treće zemlje tako da bi se davanjem pogodnosti iz ovog sporazuma prekršila ili se ne bi primenila ta mera u odnosu na pravno lice ili njegovo ulaganje.
2. Strana ugovornica može ulagaču države druge Strane ugovornice, koje je pravno lice, i njegovom ulaganju uskratiti pogodnosti koje pruža ovaj sporazum ako ulagač nema pretežnu poslovnu aktivnost na teritoriji države druge Strane ugovornice.

Tumačenje Sporazuma

Član 17.

Strane ugovornice će se konsultovati i na zahtev druge Strane ugovornice dati tumačenje u vezi sa bilo kojom odredbom ovog sporazuma ako između Strana ugovornica ili između Strane ugovornice i ulagača države druge Strane ugovornice nastane spor koji se odnose na tumačenje ovog sporazuma. Tumačenje ovog

sporazuma, dogovoreno između Strana ugovornica, biće obavezujuće za sudove iz čl. 12. i 13. ovog sporazuma.

Izuzeci za finansijske usluge

Član 18.

1. U vezi sa primenom finansijskih usluga na ulaganja izvršena na teritoriji države Strane ugovornice, ovaj sporazum ne sprečava tu Stranu ugovornicu da usvoji ili primenjuje razumne mere predostrožnosti, uključujući zaštitu ulagača, depozitara, osiguranika ili lica kojima finansijske institucije duguju fiducijarnu obavezu ili radi obezbeđivanja integriteta i stabilnosti finansijskog sistema. Ako mere nisu u skladu sa odredbama ovog sporazuma, one se neće koristiti kao sredstvo za izbegavanje obaveza i dužnosti.

2. Ovaj sporazum se ne primenjuje na nediskriminatorne mere opšteg karaktera koje se odnose na monetarnu i kreditnu politiku ili politiku deviznog kursa donetu od strane nadležnih organa države Strane ugovornice.

3. Izuzetno od člana 6. ovog sporazuma, Strana ugovornica može, u dobroj veri i na pravedan i nediskriminatoran način, sprečiti ili ograničiti transfer finansijskoj instituciji za ili u korist ogranka ili lica povezanih sa tom institucijom ili snabdevača, primenom mera koje se odnose na održavanje bezbednosti, boniteta, pouzdanosti ili finansijske odgovornosti finansijskih institucija. Radi veće preciznosti, ovaj stav ne prejudicira bilo koju drugu odredbu ovog sporazuma koji može dozvoliti Strani ugovornici da ograniči transfer.

4. Radi veće preciznosti, odredbe ovog sporazuma neće se tumačiti u smislu da spreče Stranu ugovornicu da usvoji ili primeni mere koje su neophodne da se obezbedi usklađenost sa nacionalnim zakonodavstvom, a koje nisu u suprotnosti sa ovim sporazumom, uključujući i one koje se odnose na sprečavanje prevara i obmana ili koje se bave posledicama neizvršavanja ugovora o finansijskim uslugama, ukoliko mera ne predstavlja proizvoljno ili neopravdano diskriminatorno sredstvo između država gde slični uslovi preovlađuju ili postoji prikriveno ograničenje ulaganja u finansijskim institucijama.

Bezbednosni izuzeci

Član 19.

Ništa u ovom Sporazumu neće:

- (a) obavezivati Stranu ugovornicu da dostavi ili dozvoli pristup informacijama ako smatra da bi njihovo objavljivanje bilo suprotno sa njenim osnovnim interesima bezbednosti;
- (b) sprečavati Stranu ugovornicu da preduzima radnje koje smatra potrebnim radi zaštite osnovnih interesa bezbednosti;
 - (i) u vezi trgovine oružjem, municijom i ratnom opremom, prometom i transakcijama drugih roba, materijala, usluga i tehnologija koji se preduzimaju, posredno ili neposredno, radi snabdevanja vojne ili druge bezbednosne institucije,
 - (ii) preduzetih u vreme rata ili u drugim vanrednim situacijama u međunarodnim odnosima, ili
 - (iii) u vezi sprovođenja nacionalne politike ili međunarodnih sporazuma u pogledu neširenja nuklearnog oružja ili drugih nuklearno eksplozivnih naprava;
- (c) sprečavati Stranu ugovornicu da ispunjava svoje obaveze u skladu sa Poveljom Ujedinjenih nacija radi očuvanja međunarodnog mira i bezbednosti.

Poreske mere

Član 20.

1. Ovaj sporazum se ne primenjuje na poreske mere, osim mera navedenih u ovom članu i članu 5. ovog sporazuma.
2. Član 5. ovog sporazuma primenjuje se na sve poreske mere, osim ako podnosilac zahteva, koji tvrdi da poreska mera obuhvata eksproprijaciju, podnese u skladu sa čl. 12. i 13. ovog sporazuma zahtev arbitraži. Zahtev arbitraži se može podneti samo ako:
 - (a) podnosilac zahteva, u pisanoj formi, uputi nadležnim poreskim organima država Strana ugovornica pitanje da li poreska mera obuhvata eksproprijaciju; i
 - (b) u roku od 180 dana od datuma upućivanja zahteva iz podtačke a), nadležni poreski organi država Strana ugovornica ne postignu saglasnost o tome da poreska mera ne predstavlja eksproprijaciju.
3. Za potrebe ovog člana, „nadležni poreski organi” su, za Republiku Koreju, Ministarstvo planiranja i finansija - Nacionalna poreska uprava i za Republiku Srbiju, Ministarstvo finansija - Poreska uprava.

4. Ovaj sporazum ne utiče na prava i obaveze Strane ugovornice koje proističu iz poreskih konvencija. U slučaju neslaganja između odredbi ovog sporazuma i poreske konvencije, prednost u primeni ima poreska konvencija. Da li postoji neusklađenost između Poreske konvencije između Strana ugovornica i ovog sporazuma, utvrđuju isključivo nadležni organi na osnovu te konvencije.

Stupanje na snagu, trajanje i prestanak važenja Sporazuma

Član 21.

1. Sporazum stupa na snagu po isteku trideset (30) dana od dana prijema poslednjeg obaveštenja kojim se Strane ugovornice međusobno obaveštavaju o ispunjenju uslova predviđenih njihovih nacionalnim zakonodavstvom neophodnih za stupanje na snagu ovog sporazuma.

2. Ovaj sporazum se zaključuje na period od deset (10) godina i automatski će nastaviti da važi na neodređeno vreme, osim ako jedna Strana ugovornice pismeno ne obavesti drugu Stranu ugovornicu, najmanje godinu dana pre isteka roka važenja sporazuma, o svojoj nameri da raskine Sporazum.

3. U pogledu ulaganja koja su izvršena pre datuma prestanka važenja sporazuma, odredbe čl. 1. - 20. ovog sporazuma ostaju na snazi u periodu od pet (5) godina od dana prestanka važenja Sporazuma.

4. Ovaj sporazum može biti izmenjen, uz obostranu saglasnost Strana ugovornica. Izmene i dopune ovog sporazuma stupaju na snagu u skladu sa istom pravnom procedurom predviđenom stavom 1. ovog člana. Svaka izmena ovog sporazuma neće uticati na prava ili obaveze stečene ili nastale pre njenog stupanja ili raskida Sporazuma.

U POTVRDU ČEGA su dole potpisana lica, valjano ovlašćena od svojih Vlada, potpisala ovaj sporazum.

Potpisano u dva originala, u Seulu, dana 8. septembra 2023.godine, svaki na srpskom, korejskom i engleskom jeziku, s tim što su svi tekstovi podjednako autentični. U slučaju bilo kakve razlike u tumačenju, merodavan je tekst na engleskom jeziku.

ZA VLADU REPUBLIKE SRBIJE

ZA VLADU REPUBLIKE KOREJE

Aneks I

Eksproprijacija

Strane ugovornice potvrđuju svoj zajednički stav da:

1. postupak ili niz postupaka Strane ugovornice ne predstavlja eksproprijaciju osim ako se njima ne ugrožavaju materijalna i nematerijalna prava ulaganja.
2. Član 5. ovog sporazuma odnosi se na dve situacije. Prva je neposredna eksproprijacija, kada je ulaganje nacionalizovano ili na drugi način neposredno eksproprijsano kroz formalni prenos prava svojine ili trajne zaplene.
3. Druga situacija na koju se odnosi član 5. ovog sporazuma je posredna eksproprijacija, kada postupak ili niz postupaka Strane ugovornice ima jednako dejstvo kao direktna eksproprijacija bez formalnog prenosa prava svojine ili trajne zaplene.

(a) Utvrđivanje da li postupak ili niz postupaka Strane ugovornice u konkretnom slučaju predstavlja posrednu eksproprijaciju, vrši se od slučaja do slučaja, na činjenicama zasnovanoj istrazi, koja pored ostalih elemenata obuhvata i:

(i) ekonomski uticaj državnih mera, iako sama činjenica da postupak ili niz postupaka jedne Strane ugovornice ima, sama po sebi, suprotan efekat na ekonomsku vrednost ulaganja ne znači da je posredna eksproprijacija izvršena,

(ii) obim u kojoj postupak ili niz postupaka utiče na različita, razumna očekivanja u odnosu na ulaganja. Radi veće preciznosti, da li su očekivanja ulagača u pogledu očekivanih rezultata ulaganja razumna ili ne zavise delom i od prirode i obima vladinih regulativa u relevantnom sektoru, i

(iii) prirodu postupka ili niza postupaka vlade, uključujući njihovu cilj i sadržinu. Relevantna razmatranja mogu obuhvatati i činjenicu da li postupak države nameće veći teret pojedinačnom ulagaču ili ulaganju od očekivanog, podnetog u javnom interesu.

(b) Izuzetno, kada je aktivnost ili niz aktivnosti ozbiljna ili nesrazmerna u odnosu na njenu namenu ili dejstvo, nediskriminatorna mera Strane ugovornice, koja je propisana i primenjena da bi se zaštitili legitimni javni interesi, kao što su zdravlje, bezbednost, životna sredina i stabilizacija cena nekretnina, ne predstavlja posrednu eksproprijaciju. Radi veće preciznosti, lista „legitimnih javnih interesa“, nije konačna.

4. Pojam posredne eksproprijacije nije namenjen osporavanju vladinih mera, usvojenih u vršenju legitimnih ciljeva Strane ugovornice, koja bi inače bila u suprotnosti sa drugim odredbama ovog sporazuma.

Aneks II

Oporezivanje i eksproprijacija

Utvrđivanje da li poreska mera u konkretnoj situaciji predstavlja eksproprijaciju vrši se od slučaja do slučaja, na činjenicama zasnovanoj istrazi, koja uzima u obzir sve relevantne elemente u vezi ulaganja, uključujući i elemente sadržane u Aneksu I ovog sporazuma kao i činjenicu da:

(a) nametanje poreske obaveze ne predstavlja eksproprijaciju. Uvođenje ili nametanje nove poreske mere u više od jedne oblasti u pogledu ulaganja ne predstavlja eksproprijaciju;

(b) poreska mera, koja je u skladu sa međunarodno priznatim principima poreske politike i prakse, ne bi trebalo da predstavlja eksproprijaciju. Naročito, poreske mere, koje imaju za cilj sprečavanje izbegavanja plaćanja poreza ili utaju poreza, ne predstavljaju eksproprijaciju;

(c) poreska mera koja se primenjuje na nediskriminacionoj osnovi, za razliku od poreskih mera koje su usmerene na ulagače određene nacionalnosti ili prema određenim poreskim obveznicima, ne predstavljaju eksproprijaciju; i

(d) opšta poreska mera ne predstavlja eksproprijaciju ako je važila u momentu ulaganja i bila javno dostupna.

Član 3.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije – Međunarodni ugovori”.

OBRAZLOŽENJE

I. USTAVNI OSNOV

Ustavni osnov za donošenje ovog zakona sadržan je u odredbi člana 99. stav 1. tačka 4. Ustava Republike Srbije, kojom je propisano da Narodna skupština potvrđuje međunarodne ugovore kad je zakonom predviđena obaveza njihovog potvrđivanja.

II. RAZLOZI ZA POTVRĐIVANJE SPORAZUMA

Razvijanjem temeljnih i dubinskih odnosa sa Republikom Korejom Republika Srbija pokazala je posvećenost otvorenoj i transparentnoj politici poštovanja, prijateljstva i partnerstva sa ovom državom, a sve u cilju bržeg ekonomskog razvoja Republike Srbije. Odluka Republike Srbije da zaključi predmetni sporazum zasnovana je upravo na značaju unapređenja ekonomskih odnosa sa Republikom Korejom za celokupan privredni razvoj zemlje.

Republika Koreja predstavlja jedan od važnih strateških partnera Republike Srbije kako na ekonomskom, tako i na političkom polju, a takođe je jedan od važnih investitora Republike Srbije.

Osnov za pregovore radi zaključenja Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Koreje o podsticanju i zaštiti ulaganja, predstavljao je tekst koji je usaglašen tokom prve runde razgovora održane decembra meseca 2018. godine u Beogradu, dopunjen određenim dodatnim sugestijama i predlozima koje su dve strane u međuvremenu razmenile elektronskim putem.

Dana 25. i 26. aprila 2023. godine, održana je druga runda pregovora radi zaključenja Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Koreje o podsticanju i zaštiti ulaganja.

Tokom pregovora posebno su razmatrana pitanja koja se pre svega, odnose na definisanje pojma „ulaganje”, definisanje pojma „ulagač”, definisanje pitanja „tretmana ulaganja”, pitanja „transfera” novčanih iznosa koja se odnose na ulaganja Strana ugovornica, pitanja rešavanja sporova između Strane ugovornice i ulagača druge Strane ugovornice, pitanja primene Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Koreje o uzajamnom podsticanju i zaštiti ulaganja, kao i pitanja stupanja na snagu, trajanja i prestanka važenja Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Koreje o uzajamnom podsticanju i zaštiti ulaganja.

Takođe, Aneksom 1 i Aneksom 2 koji su sastavni deo navedenog sporazuma, dodatno su razjašnjeni pojmovi direktne i indirektna (posredne) eksproprijacije i primena poreskih mera u funkciji poreske politike.

S tim u vezi, dana 8. septembra 2023. godine u Seulu, Republika Koreja, potpisan je Sporazum između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Koreje o uzajamnom podsticanju i zaštiti ulaganja.

III. OBJAŠNENJE OSNOVNIH PRAVNIH INSTITUTA I POJEDINAČNIH REŠENJA

Odredbom člana 1. Predloga zakona predviđa se potvrđivanje Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Koreje o podsticanju i zaštiti ulaganja, potpisan u Seulu, 8. septembra 2023. godine, u originalu na srpskom, korejskom i engleskom jeziku.

Odredba člana 2. Predloga zakona sadrži tekst Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Koreje o podsticanju i zaštiti ulaganja, u originalu na srpskom jeziku.

Odredbom člana 3. Predloga zakona predviđa se stupanje na snagu ovog zakona.

IV. PROCENA FINANSIJSKIH SREDSTAVA POTREBNIH ZA SPROVOĐENJE PROPISA

Za sprovođenje ovog zakona nisu potrebna sredstva iz budžeta Republike Srbije.